

riet. De gode Afholdsmænd, som vi have, virke i den Retning meget mere, end en forhøjet Brændevinsskat vilde virke. Den Forening, jeg nævnedes før, udtaler i sit Program, at en forhøjet Brændevinsafgift maatte bruges til ganske andre Formaal. Den udtaler vedrørende den indirekte Beskatning: Toldforhøjelse efter en stærkt stigende Skala i Forhold til Værdien paa Varer, der i større eller mindre Grad maa betegnes som Overflødheds- eller Luksusvarer, saasom Vin, Silke, Tobak og lignende, dog saaledes at en eventuel Forhøjelse af Skatten paa Alkohol, ligeledes efter Værdien, udelukkende anvendes til Bedste for Kommunerne og til sociale Formaal i Arbejdernes Interesse. Saaledes som Forslaget har foreligget her paa Rigsdagen, har det slet ikke tilsigtet at gaa i den Retning. Det er Agrarforeningens Program paa det Punkt, som jeg her har citeret. Det er Agrarforeningens Opgave, som den her har fastslaaet i sit Program, at virke for, at en eventuel Forhøjelse af Brændevinsskatten skal benyttes til noget ganske andet end det, her er foreslaaet, og det betyder dog alligevel noget, naar en saa stor Forening har den Opgave at virke for det og har gjort det paa en saa ivrig Maade, som den faktisk har gjort nu i adskillige Aar. Jeg tror, at det er berettiget, at man ogsaa tager noget Hensyn dertil, naar man skal tage Bestemmelse om, hvorvidt man paa dette Tidspunkt skal stemme for den foreslaaede Dagsorden eller ej.

Nu bliver det — og med en vis Ret — sagt, at Brændevin er en Artikel, der kan undværes, det er ingen Nødvendighedsartikel, Folk kunne leve lige godt og maa-ske bedre uden den o. s. v. Men vi maa dog huske paa, at Folk leve under saa forskellige Vilkaar, og at navnlig de, der udføre det svære legemlige Arbejde, have mere Anledning end nogen anden til at tage sig en Snaps, denne saa tidt omtalte „Fattigmands Snaps“. Den Mand, der udfører sit strenge, legemlige Arbejde under aaben Himmel, undertiden i daarligt Vejr, enten det nu er ved at slaa Skærver paa Landevejen, ved at arbejde i Skoven eller ved at arbejde med Hakke og Spade i Jorden, har intet andet Nydelsesmiddel til sin tørre, undertiden frosne Mad end en Snaps. Den Mand, der arbejder eller hvem det nu er, der arbejder ved sit Hjem, hvor han kan gaa ind og nyde sin gode, varme Middagsmad eller faa en god varm Kop Kaffe eller The, eller hvad Huset nu har, har ingen Opfordring eller Anledning

til at drikke sig en Snaps i Sammenligning med den Mand, der arbejder ved det svære, legemlige Arbejde under aaben Himmel; denne har en ganske anden Anledning dertil, fordi der saa at sige næsten ikke er noget andet. Og jeg er nu tilbøjelig til at tro — jeg skal ganske vist indrømme, at jeg har ikke megen personlig Erfaring for mit eget Vedkommende — at en Snaps ogsaa opfrisker Humøret hos en saadan Arbejdsmand en lille Smule, og det kan undertiden nok gøres nødigt. Vi vide, at der er Folk, som leve under de allerbedste Vilkaar, som dog alligevel holde af at nyde en stimulerende Drik. Jeg har undertiden lagt Mærke til, at en Minister, forinden han skal holde en stor Tale, godt kan lide at nyde et Glas Portvin. Skønt Danmark er et lille Land, kan det maa-ske undertiden være svært nok at være Minister, og jeg misunder saa langt fra en Minister Nydelsen af et Glas Portvin, forinden han holder en stor Tale. Det kan heller ikke falde mig ind at misunde eller at ville være med til at beskatte den fattige Mand, der nyder sin Snaps Brændevin til sin tørre Mad, naar han ikke har noget andet Nydelsesmiddel ved Siden af sit Maaltid. Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade være med til at stemme for en saadan Skat, og føler mig derfor forpligtet og berettiget til at stemme for den foreslaaede Dagsorden. Under andre Forudsætninger, hvis en forhøjet Skat virkelig paa en eller anden Maade kunde komme de Samfundsklasser til gode, som særlig ville komme til at udrede den Skat, saa vilde jeg muligvis eller rimeligvis kunne stemme for en forhøjet Brændevinsafgift, men under de Vilkaar, vi nu have, hvor den nuværende Regering og den foreslaaede Skattereform saa at sige ere byggede paa Brændevinen, paa en Brændevinsskat, som netop de, der daarligst kunne betale den, komme til at udrede, kan jeg paa ingen Maade være med og maa derfor stemme for Dagsordenen.

Nu er det jo sagt, og det saa ofte, saa det næsten dels er blevet trivielt at høre derpaa, at de paagældende faa jo et rimeligt Vederlag ved de andre Forbrugsartikler, saa at de jo let kunne bære denne forhøjede Brændevinsskat, men jeg vil dog sige, at dette med 1 Øre pr. Pot Petroleum spiller ingen særlig Rolle. De store Positioner: „Jærn“ og „Kul“, komme ikke til at berøre Landarbejderne; „Petroleum, Stenolie“ kommer til at berøre Landarbejderne, men deres Stuer ere sædvanligvis smaa, og deres Lamper ere ogsaa smaa,